

Magyar Himnusz

Ungarische Nationalhymne von Erkel Ferenc und Kölcsey Ferenc

$\text{♩} = 90$

B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ /F F F7 B $\flat$ E $\flat$ /B $\flat$ B $\flat$

5 B $\flat$ F F/A B $\flat$ E $\flat$ B $\flat$ 7/F Cm/G G7 Cm G7 Cm

Is - tenáldd meg a ma-gyart jó kedv - vel, bö - ség - gel,

9 F F7 F7/A B $\flat$ F7 Dm Cm/E $\flat$ B $\flat$ /F F7 B $\flat$ F7 B $\flat$

nyújts fe-lé - je vé - dö kart, ha küzd el - len - ség - gel.

13 Gm Dm/A Gm/B $\flat$ D/C Gm/B $\flat$ A D7 B $\flat$ F/C B $\flat$ /D F7/C B $\flat$ /D C F

Bal - sors a - kit ré - gen tég, hozz re - á víg esz - ten - döt,

17 Cm Dm Cm/E $\flat$ C7/E Dm/F F7 Dm/A F/ B $\flat$ Gm Cm7/B $\flat$ F B $\flat$

meg - bün - höd - te már e nép a múl - tat sjö - ven - döt! -

21 E $\flat$ B $\flat$ /F F F7 B $\flat$ E $\flat$ /B $\flat$ B $\flat$

Isten, áldd meg a magyart jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel;
Bal sors akit régen tép, hozz rá víg esztendő't,
Meggűnhődte már e nép a múltat s jövőndőt!

Őseinket felhozád kárpát szent bércére,
Általad nyert szép hazát bendegúznak vére.
S merre zúgnak habjai tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai felvirágozának.

Értünk Kunság mezein ért kalászt lengettél,
Tokaj szőlővesszein nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád vad török sáncára,
S nyögte Mátyás bús hadát bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt gyúlt harag kebledben,
S elsújtád villámidat dörgő fellegedben,
Most rabló mongol nyilát zúgattad felettünk,
Majd töröktől rabigát vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain ozman vad népének
Vert hadunk csonthalmain győzedelmi ének!
Hányszor támadt tenfiad szép hazám, kebledre,
S lettél magzatod miatt magzatod hamvvedre!

Bújt az üldözött, s felé kard nyúlt barlangjában,
Szerte nézett s nem lelé honját e hazában,
Bércre hág és völgybe száll, bú s kétség mellette,
Vérözön lábainál, s lángtenger fölette.

Vár állott, most kőhalom, kedv s öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom zajlik már helyettek.
S ah, szabadság nem virul a holtnak véréből,
Kínzó rabság könnye hull árvák hó szeméből!

Szánd meg Isten a magyart kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart tengerén kínjának.
Bal sors akit régen tép, hozz rá víg esztendő't,
Meggűnhődte már e nép a múltat s jövőndőt!